

[Ninn-Hansen.]

er. At tale om censur i denne forbindelse er simpelt hen vrøvl.

Der bliver spurgt, hvad hensigten er med forslaget. Hr. Bernhard Baunsgaard udtrykte det for så vidt ganske korrekt, da han sagde: det, man ønsker, er en ankeinstans. Der er altså ikke tale om, at ministeren i almindelighed skal gribe ind i den kunstneriske frihed eller andet, man taler om, men han skal have en adgang til at gribe ind i tilfælde, hvor det er skadeligt for det samfund, vi nu hører til, hvis dette samfund igennem en økonomisk støtte skal give en film af den karakter, det drejer sig om, et blåt stempel.

Må jeg spørge ministeren i den forbindelse: mener ministeren, at de tre bevillinger, der er omtalt, til Thorsen-filmen, Baader-Meinhof-filmen og Solvognens film, er rigtige bevillinger, eller mener ministeren, at det er forkerte bevillinger? Det er dog rart at få at vide, om ministeren mener det ene eller det andet. Jeg husker meget vel, hvad ministeren har sagt de gange, det har været drøftet, men det, der interesserer os, er: er det rigtigt at give bevillinger til den slags, eller er det ikke?

Jeg har bemærket, hvor mange ordførere der har sagt, at vi skal have den totale kunstneriske frihed. Hvis vi nu tænker os en helt anden art af film – jeg skal nævne et eksempel: en faglig set dygtig filminstruktør fremstiller en film, der helt igennem hviler på nazismens teorier, der forherliger det, der sker af menneskeud-slettelse i koncentrationslejre, en film, der er kunstnerisk forsvarlig, men etisk forkastelig. Skal jeg forstå det sådan, at ministeren og ordførerne for de partier, der er gået imod mit forslag, finder det ganske i sin orden, hvis der kommer en indstilling om en støtte her, at danske skatteydere, den danske befolkning, skal være med til at støtte en sådan nazistisk film, der er menneskefjendsk i hele sin tone? Det finder man helt i orden. Hvis jeg har misforstået de ordførere, der har fremhævet kravet om den kunstneriske frihed, så beder jeg om, at man siger til nu, for anderledes kan jeg ikke forstå det.

Betragter ministeren det ikke som noget uheldigt for hele den opfattelse, som mange af os har fælles, at man skal støtte kunsten her i landet, at vi gang på gang skal stå over for disse tilfælde, hvor nogle – på grund af en mangel i lovgivningen med hensyn til retten til at gribe ind, som vi nu vil give ministeren –

tager afstand fra kunsten og kunststøtten, fordi vi har disse dårlige eksempler på en kunststøtte?

Endelig: i vurderingen af denne lovgivning indgår både hensynet til den danske befolkning, deres ønsker, følelser og indstilling, men jo også hensynet til vort ansigt udadtil, til opfattelsen af os i andre nationer. Fru Nathalie Lind har tidligere her i tinget rejst spørgsmålet om, hvilke henvendelser der var kommet til den danske ambassade i Vesttyskland i forbindelse med den såkaldte Baader-Meinhof film. Der er redegjort for sagen i udenrigspolitisk nævn, og jeg har ingen ret til at gengive, hvad der blev meddelt. Derfor må jeg stille spørgsmålet generelt: vil ministeren bestride, at der i forbindelse med de film, vi her har omtalt, som har fremkaldt røre, men hvor man har givet statsbevillinger, er sket henvendelser i betydeligt omfang, officielle og uofficielle, til danske myndigheder her i landet og i udlandet? Og mener ministeren, at hele vort ordømme bliver bedre eller dårligere, når man i andre lande med rette opfatter det således, at Danmark giver et blåt stempel til film af den karakter?

Jeg håber, ministeren vil besvare disse spørgsmål. Jeg håber også, at de, der har talt om kunstnerisk frihed, vil give et ganske klart svar på, om det er film af enhver uetisk art, man mener at den danske stat skal støtte, hvis den er kunstnerisk rigtigt fremstillet.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jeg vil gerne sige, at jeg er enig med de ordførere, der har sagt, at dette er en principielt meget vigtig debat, der føres her i dag. Det er et spørgsmål, om vi skal bryde med hævdivundne traditioner i et spørgsmål om ytringsfrihed og ytringsfrihedens vilkår i Danmark. Det er et spørgsmål, om kunsten er fri, om ordet er frit, om man ud fra den politiske hensigtsmæssighed skal bestemme, hvad der er rigtig kunst, og hvad der er dårlig kunst.

Vi kender alle de eksempler, som hr. Ninn-Hansen nævnte, og jeg tror, at jeg tilstrækkeligt tydeligt har udtalt mig om hr. Thorsens projekt her i salen fra denne talerstol. Jeg synes, det er vigtigt at sige, at Thorsen fik altså ingen støtte. Den var i strid med, hvad vi kunne acceptere. Det synes jeg er vigtigt at understrege.